

ת"פ 3976/01 - מדינת ישראל נגד מירב עטיאס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 16-01-3976 מדינת ישראל נ' עטיאס ואח'

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עווה"ד הרצוג וזוסמן
נגד

הנאשם מירב עטיאס
ע"י ב"כ עווה"ד לרמן

זכור דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 27.6.17 הודהה הנואשם בכתב אישום מתוקן, צירפה את ת"פ 59882-01-17 והורשעה. היום 9.7.18 צירפה הנואשם תיק נוסף, ת"פ 18-01-19039, והורשעה גם בו. כך הורשעה הנואשם באربع עבירות גנבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. הנואשם הופנהה לבקשתה לשירות המבחן והתקבלו בעניינה שלושה תסקרים, מהימים 7.2.18, 1.1.18 ו-3.7.18: המלצה השירות המבחן היא לעונשה משקמת של צו מבחן, מסר מותנה והתחייבות.
3. היום 9.7.18 טענו הצדדים לעונש:

התביעה עתירה לעונש שעיקרו מסר בפועל, משסבירה כי מתחמי העונש ההולמים לרוב-רובם של אירופי העבריה מחיבים מאסרים, ولو בעבודות שירות;

ההגנה עתירה לעונש טיפול-משקם של מסר מותנה וצו מבחן;

מעשי הנואשם:

1. ביום 23.7.15, ביחד עם אחרת, הגעה הנואשם לקניון איילון ברמת גן, כשבחזקת שתיהן תיק צד מאולתר בעל דפנות פנימיות מניר כסף, שסוגל כך לחסום את הgalאים המותקנים בפתחי חניות. הנואשם והאחרת ערכו "מסע גנבות" של פריטי לבוש ממספר חניות בקניון, בשווי כולל של כ-2,500 ₪. הנואשם והאחרת הסליקו את הפריטים הנקובים בתיק, יצאו מהקניון, והסתירו את הרכוש ברכבן [ת"פ 16-01-3976, אישום ראשון].
2. ביום 22.10.15, בקניון גבעתיים, גנבה הנואשם מchnoot ספר פארם בקבוק בשם ואrizת מזון לתינוקות בשווי כולל של 653 ₪, וכן גנבה מchnoot וורטה יימר ספורט חולצת בשווי 200 ₪ [ת"פ 16-01-3976, אישום שני].
3. ביום 24.8.16, בחנות בגדים בקניון שבעת הכוכבים בהרצליה, חמקה הנואשם לתוך מחסן החנות וганבה מתוכו טלפון נייד מסוג איפון 6 השיר לעובדת החנות גב' אלינה בוגרד [ת"פ 18-01-19039-1].

4. ביום 16.12.3, בוחנות קרוקס בקריות עקרון, כשהיא מסתיעת לבנה שהיא אז כבן שלוש להסואת המעשה, גנבה הנאשמת מתוך תיקה של גב' אלינור אלימלך ארנק ובו מסמכים וחמש מאות ל'. הנאשמת השילכה את הארנק בוחנות אחרת, מבל' שנטלה ממנו דבר, והוא נטפס והושב לנפוגעת [ת"פ 17-01-59882].

נסיבות הקשורות ביצוע העבירות - קביעת מתחמי עונש הולמים:

1. מעשי הנאשمت הם אירוני-עבירה נפרדים, המצדיקים קביעתם של מתחמי עונשה נפרדים. לנוכח הדמיון בין המעשים ייקבע מתחם זהה לכל עבירה (אמנם, בריגל הייתה גניבת טלפון נייד מצדיקה קביעת מתחם מחמיר יותר, אך הודות להשבתו של המכשיר לבבליו ניתן להסתפק במתחם שתחלתו במאסר מוותנה).
2. הנאשמת פגעה באופן מהותי בערכיו החזקה והקניין המוגנים בעבירות הגניבה, כשביצעה את מעשייה בשיטתיות 'מקצועית', ובחלקם תוך הכננה ממשית. הנזק הפוטנציאלי משתקף בשווי הפריטים שנגנבו, והנזק הקונקרטי הוקtan או נמנע בשל תפיסת הפריטים הגנובים והשבתם לבבלייהם (כפי שהבהירו התובעים בהגינותם).
3. יש לדבוק במתחם הנוגג, שכן מאסר מוותנה לבין חדשני מאסר ספורים שנייתן לרצותם גם בעבודות שירות.

נסיבות שאין קשורות לעבירה - קביעת העונש במתחמים:

1. הנאשמת ילידת 1974, כבת 48 הימים, רוקה ואם יחידנית לארבעה ילדים. מוצא הנאשمة במשפחה רב-בעיתית, בה סבלה מהזנחה קשה, עד שהוצאה למסגרות פנימיות, בהן הפגנות הפרעות התנהגותיות קשות, חbraה לקבוצות שלויות והחללה לבצע עבירות ואף לצרוך סמים. הנאשמת מתגוררת עם בנה הקטן בן החמש, כשהשתה הבגירה מתגוררת בגופה, בנה השני נמסר לאימוץ, ובנה השלישי שנולד בהיותה בכלל גדול בבית אחיה. הנאשمة נסמכת על קצבת נכות.
2. הנאשמת מכורה לסמים, סובלת מהפרעות תקשורת והתפרצויות עצם, וסובלת מבעיות בריאותיות שונות.
3. לחובת הנאשפת עבר פלילי מכבד, בעבירות רכוש, אלימות ועוד, והוא אף ריצתה שלושה עונשי מאסר בפועל. עם-זאת, מאז שנת 2010 לא עברה הנאשפת עבירות, עד למשך דן.
4. בתחילת התקשתה הנאשפת לחתם אמון בשירות המבחן ובמסגרת משקמת, ונתה לתלות את האחריות למצבה על גורמים חיצוניים [تسקייר ראשון, 1.1.18]. בהמשך הסתיימה הנאשפת בגורמי טיפול, לרבות פניתה להדראה הורית ותעסוקתי, אך לא התמידה בהגעה לפגישות טיפוליות [تسקייר שני, 7.2.18]. התסקיר האחרון [3.7.18] מגלה תמונה שונה ומעודדת: הנאשפת נרתה לטיפול בגורמי "בית אלמוג" בחיפה, היא נקייה ממשי רחוב, ומפגינה מוטיבציה גבוהה להסתיע בגורם טיפול שונים להטבת מצבה - הן לעניין טיפול בהתמכרות לסמים, הן לעניין שיפור יכולות הוריות והן לעניין תעסוקה. הנאשפת, שצריכה להתגבר על תפיסותיה העבריאניות המושרשות וכשאון לה מסגרת משפחית תומכת, מגלה סופי-סוף בעצמה כוחות משמעותיים המכוננים לשיקומה.
5. אמן לחובתה של הנאשפת עבר מכבד, ובתיק פלילי קודם קודם אף ניתנה לה הזדמנות שיקומית שהחמיצה [ת"פ 10-08-34234 מיום 12.5.31], אך לצדנה נתונים מקלים RBI-חשיבות: עונש מאסר יגעו קשות בנאשפת ולמעשה יצליח את סיכויה לשיקום; מאסר יוביל לנתק בין הנאשפת לבן הבת הקטן, שהקשר עמו הוא שנutan לנאשפת את הכוח להתמיד בטיפול ובשיקום, וכשהזנק לנפשו הרכה של הילד עלול להיות הרה-אסון; הנאשפת נטלה אחריות מלאה לרוב מעשייה, הודתה וחסכה משאבי ציבור; הנאשפת משקיעה ממצים גדולים לשיקום עצמה, ו邏輯ically להסתיע בגורם הטיפול והתקoon העומדים לרשوتה. נראה כי הנאשפת עלתה על דרך נכונה, גם שדרך זו עוד ארוכה; נסיבות ילדותה ונערותה של הנאשפת, תרמו בעילם לגילשתה במورد העבריאניות וההתמכרות, וכן היו רקע גם לעבירות בגין תינתן את הדין היום. עוד יש לתת משקל-מה לחלו' הזמן מעת ביצוע העבירות, ובמיוחד משונצל

- חלק מהזמן שחלף למאצוי השיקום.
6. כל אלה יצדיקו את מיקומם של העונשים בתחום המתחם ואף את הטלתם בחופף זה לזה, כך שהעונש שיוטל יהיה שיקומי ומרתייע. אמנע מהטלת קנס, לנוכח מצבה הכלכלי של הנואשת.
7. עוד אוסיף, שגם בעניינה של הנואשת 2 בתיק זה הוטל עונש שיקומי ומרתייע, ואף הוארך תוקפם של שני מאסרים מותניים, והכל בהסכמה ההגונה של התביעה [28.3.17, עמ' 8 לפירוטוקול].

סוף-דבר, אני גוזר על הנואשת את העונשים הבאים:

- א. ארבעה חודשים מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא תעבור עבירה רכוש למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב;
- ב. חודשיים מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא תעבור עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב;
- ג. התחייבות בסך 800 ₪ למשך שלוש שנים מהיום, שלא תעבור עבירה רכוש מכל סוג. לא תיחתום ההתחייבות, תיאסר הנואשת למשך שבוע ימים;
- ד. צו מבנן למשך 12 חודשים, כשהנאשת מזהרת כי הימנעות משיתוף פעולה עם שירות המבחן תוביל להשבת התקיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלווי נוסף, שעלול להיות מאסר;

הוראות נלוות:

- א. פיקדונות בתיקים או בתיקי המשטרה, ככל שקיים, יושבו לנואשת;
- ב. מוצגים, ככל שקיים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ג. עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז تموز תשע"ח, 09 ביולי 2018, במעמד הצדדים.